

[Løvig Simonsen]

som hr. Leif Hermann udtrykte det. Men jeg tager gerne ministeren i hånden i denne sag.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg skal ikke anfægte hr. Løvig Simonsens konklusioner, men bare nævne, at der var en berøringsflade over til økonomien.

For lige at skære ud i pap, hvordan det ligger i øjeblikket, og for at vurdere de fremtidige muligheder, så er det jo sådan, at der i medfør af miljøstøttelovens kapitel 2 kan ydes tilskud til ny og mindre forurenende teknologi. Denne lovbestemmelse har vi siden den 1. januar 1981. 25 pct. kan der ydes af udviklings-, indkørrings- og etableringsomkostninger. Der er ikke mulighed for ydelse af driftstilskud. Tilsagn kan gives til projekter, der gennemføres inden den 31. december 1986.

Jeg kan oplyse, at der i perioden fra januar 1981 til marts 1986 er indkommet 66 ansøgninger om tilskud. Heraf har 18 ansøgninger fået støtte, 46 har fået afslag, og 2 er bortfaldet. Med hensyn til grunde til afslagene kan jeg nævne, at størstedelen, nemlig 30, har fået afslag, fordi projekterne ikke har været at betragte som ny og mindre forurenende teknologi i lovens forstand.

Fru Anne Grete Holmsgård var inde på spørgsmålet, om § 6 har været anvendt med hensyn til papir og emballage. Jeg gav udtryk for, at man skal være meget forsigtig med at anvende sådanne forbud; det er et vidtgående indgreb. Men som eksempel på et forbud mod anvendelse af et produkt kan jeg nævne forbuddet mod øldåser. Jeg kan oplyse, at miljøstyrelsen løbende overvejer, om der bør gribes ind bl.a. over for visse trykfarver, som kan umuliggøre genanvendelse af papir. Der har vi et par eksempler.

Før der skrives til forbud, bør det undersøges, om tilsvarende resultater kan opnås ved forhandling eller aftale, som jeg gav udtryk for i mit indlæg. Som eksempel på, hvor dette er lykkedes, kan jeg nævne nogle selvklæbende banderoler til vin- og spiritusflasker. Disse banderoler kan vanskeligt tages væk igen ved en normal skylleproces. Derfor er det aftalt, at der fremover kun anvendes banderoler forsynet med en lim, der kan opløses i det skylleanlæg, som allerede findes hos de fleste af de virksomheder, der beskæftiger sig med skylning af flasker.

Der kan altså opnås noget ad den vej. I det første tilfælde har det jo altså været nødvendigt med et påbud.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til miljø- og planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 141:

Forslag til folketingsbeslutning om mærkning af kræftfremkaldende stoffer.

Af Camre (S) m.fl.

(Fremsat 22/4 86).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Chr. Christensen):

For at/der ikke skal være nogen tvivl, vil jeg indledningsvis slå fast, at jeg principielt er enig i forslaget, der er at beskytte befolkningen mod kræftfremkaldende stoffer. Når jeg alligevel ikke umiddelbart kan tilslutte mig forslaget, hænger det sammen med flere ting. Jeg kan henvise til, at vi tidligere har drøftet denne problemstilling i miljøudvalget, og jeg har også skriftligt besvaret en række spørgsmål herom fra udvalget.

Forslaget er formuleret således, at alle de ca. 208 stoffer, som Det internationale Kræftforskningsinstitut under WHO oplyser er kræftfremkaldende, skal forsynes med en klar mærkning herom. Jeg synes, det må præciseres, at Det internationale Kræftforskningsinstitut er en forskningsinstitution, der ikke tager stilling til, om de stoffer, som instituttet bedømmer, skal mærkes eller på anden måde underkastes regulering.